

Sygn. akt II CNP 16/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2015 r.
skargi "D." w G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 września 2014 r.,
sygn. akt V Ca 381/14
wydanego w sprawie z powództwa Miasta G.
przeciwko "D." w G.
i M. N.
o zapłatę,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; przyznaje od
skarżącej na rzecz powoda kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście)
tytułem kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim oddalił apelację pozwanej „D.” w G. od wyroku Sądu Rejonowego Gorzowie Wielkopolskim, w sprawie z powództwa Miasta G. przeciwko M. N. i „D.” w G., o zapłatę.

Pełnomocnik pozwanej „D.” w G. wniósł skargę na podstawie art. 424¹ k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁹ k.p.c.).